

něn, ale i aby byl zrušen a věc vrácena prvému soudu k novému projednání a rozhodnutí, kterémužto návrhu bylo odvolacím soudem vyhověno. Žalobci nemají tedy vůbec důvodu, aby podali rekurs proti rozhodnutí odvolacího soudu, jak dovodil nejvyšší soud v rozhodnutí č. 10529 Sb. n. s., k němuž se pro stručnost odkazuje.

Čís. 15992.

Tím, že bylo pro pohledávku z převodního poplatku s úroky jdoucími od určitého dne zaznamenáno zástavní právo, staly se úroky dospělé v den zápisu ne starší tří let před příklepem co do knihovního pořadí součástí jistiny.

O pořadí úroků starších tří let před příklepem platí ustanovení § 216, odst. 1, č. 2 ex. ř.

(Rozh. ze dne 1. dubna 1937, R I 333/37.)

Srv. rozh. č. 325, 14981 Sb. n. s.

Exekuční soud, rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodané nemovitosti, přikázal Československému státu v přednostním pořadí i úroky z prodlení (z přihlášených) poplatkových pohledávek) starší tří let před příklepem. **Rekursní soud** nevyhověl rekursu hypotekární věřitelky. **Důvody**: Pokud stěžovatel napadá přisudek úrokový, a to 7% úroků z prodlení z převodního poplatku 14.740 Kč v částce 6.538 Kč a z převodního poplatku 13.005 Kč v částce 4.267 Kč 30 h, proto, že v obou těchto případech mohly býti přiznány úroky z prodlení nikoli starší tří let ode dne dražby nazpět, tedy pouze od 5. října 1933 a nikoli, jako se stalo v prvním případě, od 16. února 1929, a v případě druhém od 9. srpna 1931, přehlíží, že úroky ty od uvedených dat jsou zajištěny právem zástavním zaznamenaným při uvedených pohledávkách pod pol. C 47 a 49 na vydražené nemovitosti ve vložce č. 36 kat. území K. Při tomto zajištění přísluší pak i těmto úrokům zadrženým za dobu delší tří let stejné pořadí s jich kapitálovou pohledávkou. Úroky ty jsou příslušenstvím pohledávky, sdílejí její osud a získaly včasným záznamem práva zástavního přednostního pořadí.

Nejvyšší soud nepřikázal Československému státu 7% úroky z prodlení za dobu starší tří let před udělením příklepu.

Důvody:

Pro poplatkové pohledávky Československého státu bylo ve vložce č. 36 kat. území K. zaznamenáno právo zástavní, a to dne 13. září 1932 pro částku 14.740 Kč se 7% úroky z prodlení od 16. prosince 1929 a dne 10. června 1933 pro částku 13.005 Kč se 7% úroky z prodlení od 9. srpna 1931, obě pro poplatek z převodu. Dražební rok se konal dne 5. října 1936. Podle § 216, odst. 1, č. 2 ex. ř. mají stejnou přednost

s jistinou úroky příslušící ze smlouvy nebo ze zákona, které nejsou zadrženy déle tří let před příklepem, tedy v tomto případě úroky od 5. října 1933. Tím, že bylo pro jistiny s úroky zaznamenáno zástavní právo, pozbyly úroky dospělé v den zápisu povahy úroků a staly se součástí jistiny co do pořadí knihovního. To však neplatí pro úroky starší tří let před příklepem, pro ty platí co do přednostního pořadí ustanovení § 216, odst. 1, č. 2 ex. ř. Proto nemají 7% úroky z pohledávky 14.740 Kč ode dne 13. září 1932 a z pohledávky 13.005 Kč ode dne 10. června 1933 do 5. října 1933 přednostní pořadí a neměly býti v tomto pořadí přikázány. Poněvadž pak podstata nestačila ani k uspokojení první knihovní věřitelky, nedostalo se na tyto úroky vůbec. Úroky ty činí z pohledávky 14.740 Kč za uvedenou dobu 1.094 Kč 85 h, z pohledávky 13.005 Kč pak 290 Kč, dohromady 1.384 Kč 85 h, o kteroužto částku bylo přikázáno méně Československému státu v přednostním pořadí. Byla pak tato částka přikázána stěžovatelce, jejíž dovolací rekurs jest odůvodněn.

Čís. 15993.

Formální a materiální předpoklady rozsudku pro uznání podle § 395 c. ř. s.

K vydání rozsudku pro uznání jest potřebí, aby tu bylo výslovné a bezvýhradné prohlášení žalovaného, že a pokud uznává žalobní nárok, a dále, aby prohlášení žalovaného bylo zjištěno zápisem v jednacím protokolu. Skutečnost, že žalovaný uznal žalobní nárok, lze dokázat podle § 215 c. ř. s. jedině zápisem v jednacím protokolu. Záznam o rozsudku pro uznání nestačí.

(Rozh. ze dne 1. dubna 1937, Rv I 1312/35.)

Srv. rozh. č. 3007, 10816, 14583 Sb. n. s.

Soud první stolice vynesl při prvním ústním jednání, k němuž se žalovaná dostavila, rozsudek pro uznání ve formě záznamu o rozsudku. O jednání tom nebyl sepsán protokol. O dovolací soud nevyhověl odvolání žalované.

Nejvyšší soud zrušil rozsudky obou nižších soudů a uložil prvému soudu další jednání a nové rozhodnutí.

Důvody:

Žalovaná dovozuje, že soud první stolice nebyl oprávněn vynéstí proti ní rozsudek pro uznání, ježto žalobní nárok neuznala, ani protokol, jenž by obsahoval její uznání žalobního nároku, nepodepsala, a že tudíž odvolací soud neprávem schválil postup prvního soudu při vydání rozsudku pro uznání. Dovolání jest odůvodněné. To, co dovolatelka uvádí